

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820201068
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6820201068.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca v právnej veci žalobcu: O. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. N. E. XXX, zast. JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom AK v Rožňave, Hviezdoslavova 4 proti žalovanej: S. Á.J., L.. XX.XX.XXXX, P. J. L. XX, N. D. o zaplatenie 14.625,- Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3 512,42 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% zo sumy 3 5012,42 Eur od 11.10.2020 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná má nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 51,96%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.07.2020 voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 14 625 Eur spolu s úrokmi z omeškania a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaná je jeho bývalou manželkou a po zániku ich manželstva rozvodom, a tým aj zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) sa snažil mimosúdne dohodnúť so žalovanou na vyporiadaní BSM, avšak neúspešne. Keďže do troch rokov od zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou a nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, v danom prípade platí nevyvrátiteľná právna domnienka uvedená v ust. § 149 ods. 4 OZ, z ktorého vyplýva, že manželia sa vyporiadali podľa stavu, vakom každý z nich veci z BSM pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných huteľných veciach a nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. Počas trvania manželstva spoločne so žalovanou uzavreli viaceré úverové zmluvy s finančnými inštitúciami. Konkrétne sa jednalo o spotrebiteľské úvery, a to zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX a zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.9.2008, obidve uzavreté s Poštovou Bankou, a.s. Napriek tomu, že tieto pôžičky vybrali spoločne so žalovanou, od samotného rozvodu ich spoločné finančné záväzky vzniknuté počas manželstva splácal a aj aktuálne spláca výlučne sám žalobca, a to v pravidelných mesačných intervaloch v priemere vo výške 165,-Eur a 85,-Eur pre spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., na ktorú boli postúpené pohľadávky (t.j. ich spoločné dlhy) pôvodného veriteľa - Poštovej banky, a.s. Žalobca tiež uviedol, že z priložených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že iba pre označenú spoločnosť žalobca uhradil od 13.07.2015 ku dňu 17.01.2020 sumu vo výške 12.949,28,-Eur (8.130,99,-Eur + 4.818,29,-Eur), pričom táto suma predstavuje iba časť z celkovej uhradenej sumy, keďže do času postúpenia pohľadávky boli moje úhrady záúčtované pôvodnému veriteľovi. Vychádzajúc z priemerných mesačných splátok (165,-Eur a 85,-Eur) celková suma, ktorú žalobca uhradil v prospech veriteľov odo dňa zániku manželstva (11.10.2010) ku dnešnému

dňa (spolu 17 mesiacov) sa rovná sume 29.250.-Eur. V danom prípade treba vychádzať už z vyššie citovaného ust. § 149 ods. 4 OZ, a síce z predpokladu, že spoločný dlh, ktorý nám vznikol počas manželstva, máme splatiť rovnakým podielom. Žalobca má za to, že žalovaná tým, že za ňu bezdôvodne plnil v záujme vyhnúť sa tomu, aby sa im zbytočne navýšil predmet ich spoločného záväzku včasným neuhradením jednotlivých splátok, bezdôvodne sa obohatila na jeho úkor vo výške tej polovice splátok, ktorú mala zaplatiť ona sama. Polovica dlhu, ktorú žalobca bezdôvodne zaplatil namiesto žalovanej odo dňa zániku ich manželstva ku dnešnému dňu sa podľa žalobcu rovná sume 14.625,-Eur. Má tiež za to, že ako dlžník zaplatil polovicu dlhu ale zároveň splatil aj dlh žalovanej, teda za žalovanú plnil bez právneho dôvodu, čo predstavuje predmet bezdôvodného obohatenia na jej strane, čo je povinná vydať do rúk žalobcu v zmysle ust. § 451 ods. I, § 454 a § 456 OZ. Poukázal tiež na rozhodnutie Okresného súdu v Rožňave 6C 620/1987 zo dňa 09.10.1987, publikovaného aj v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. R 22/91, v ktorom konajúci súd dospel k záveru, že „ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli a o ich spoločnom majetku platí to, že je ustanovené v § 149/4 OZ, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako polovičku) sa môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu.“ Vzhľadom aj na tú skutočnosť, že žalovaná nepochybne vedela o existencii ich spoločného dlhu, ktorý im vznikol počas nášho manželstva, podľa § 107 ods. 2 OZ, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne dňa 24.10.2020, a uviedla, že popiera skutkové tvrdenia žalobcu v celom rozsahu, poukázala na to, že žalobcom priložené dôkazy nepreukazujú zaplatenie žalovanej sumy, strany nemali spoločný majetok ku dňu pokusu o zmier zo dňa 12.03.2012, preto nemohlo dôjsť k vyporiadaniu BSM. Žalobca nepreukázal, že by do 3 rokov po zániku manželstva existoval spoločný majetok. Žalovaná poprela tvrdenie, že by žalobca plnil za žalovanú a že by sa žalovaná bezdôvodne obohatila. Ak žalobca plnil, plnil výlučne za seba. Žalobca, ktorý sa rozhodol plniť nie je oprávnený žiadať plnenie, ktoré mal plniť sám. Žalobca tiež podľa žalovanej neosvedčil, že zaplatil celý dlh a neosvedčil, že zaplatil viac ako polovičku. Žalobca ak platil ako uvádza v žalobe, platil na základe vlastného rozhodnutia to čo nebol povinný platiť za žalovanú a nemôže žiadať od žalovanej, aby mu ona platila. Namietla tiež predložené dôkazy zo strany žalobcu, aktuálny stav pohľadávok nepreukazuje, ktoré splátky žalobca zaplatil a či ide o celé alebo polovičné splátky. Žalovaná podala voči nároku žalobcu námietku premlčania.

3. K vyjadreniu žalovanej sa žalobca písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 05.11.2020, v ktorom okrem iného uviedol, že považuje za účelovú námietku existencie spoločného majetku zo zaniknutého BSM, žalovaná zjavne zavádza aj s tvrdením, že po zániku ich manželstva neexistoval žiadny majetok, ktorý by sa mal medzi nimi vysporiadať. Na rodinnom dome v B., kde žili spoločne so žalovanou a s ich maloletými deťmi, počas manželstva bola vykonaná rozsiahla rekonštrukcia, v rámci ktorej bola opravená konštrukcia krovu s čiastočnou výmenou drevenej konštrukcie strechy. V interiéri sa taktiež vykonávali väčšie rekonštrukcie, vymenili sa podlahy, dlažby, nanášali sa nové vnútorné omietky, osadili sa vykurovacie telesá na tuhé palivo. Ako stavebný robotník žalobca vykonal obrovský kus práce na oprave rodinného domu, ktorý pred rekonštrukciou sa nachádzal v katastrofálnom stave. Na tieto práce potrebovali finančné prostriedky, ktoré zabezpečili najmä prostredníctvom úverov. Okrem vyššie označených investícií počas ich manželstva nadobudli aj hnutelné veci, ktoré po zániku manželstva zostali u žalovanej, predovšetkým zariadenia rodinného domu, ako napr. chladnička s mrazničkou, DVD prehrávač, nábytok do detskej izby, sedacia súprava, manželská posteľ, plávajúca podlaha a pod. Všetky hnutelné veci, vrátane spoločného majetku, investície, ako aj spoločných záväzkov sa snažil so žalovanou vyporiadať mimosúdne, avšak bezúspešne. Uviedol, že vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnutelných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva, a to podľa zásad uvedených v § 150 OZ. Hovoríme o tzv. vyporiadaní v širšom slova zmysle. Žalovaná nepochybne vedela o tom, že z ich manželstva zostali nie len spoločné majetky, ale aj spoločné finančné záväzky, na ktorých zaplatení by sa mala podieľať aj ona v zmysle zásad uvedených v § 149 ods. 4 OZ. Uvedomujúc si svoje povinnosti (na rozdiel od žalovanej) žalobca riadne spláca ich dlhy v záujme vyhnúť sa zbytočnému navýšeniu predmetu ich spoločného záväzku. Má za to, že takéto konanie žalovanej je potrebné hodnotiť minimálne ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorému by súd nemal poskytnúť súdnu ochranu. Pokiaľ žalovaná vzniesla námietku premlčania, túto nijako nekonkretizovala a preto sa domnieva, že takto vznesená námietka premlčania sa zdá byť

evidentne účelovo vznesená. Keď žalovaná tvrdí, že uplatnený nárok je premlčaný, je jej vecou, aby vznesenú námietku náležite odôvodnila ako po stránke formálnej, tak aj po stránke materiálnej, aby bolo možné k nej zaujať vecné stanovisko a aby súd mal možnosť posúdiť, ktorý z ponúkaných názorov je správny a zákonu zodpovedajúci a bez takejto konkretizácie nie je možné k takto vznesenej námietke prihliadať, a to aj so zreteľom na to, že strana sporu má povinnosť tvrdenia, o dôkaznej povinnosti už ani nehovoriac. Uvedol tiež, že žalovaná sa k podanej žalobe vyjadruje len veľmi všeobecne a formálne, bez akýchkoľvek konkrétností, žalovaná nespochybňuje tvrdenia a nevyvracia žalobcove prostriedky procesného útoku. Je síce pravda, že nič nehovoriac, výlučne formálne uvádza, že s týmito nesúhlasí a že zaplatenie vymáhanej sumy „nie je osvedčené“, k veci ale patrí, že k takémuto postupu žalovanej nie je možné pripísať procesný význam. Už aj v starovekom Ríme platila zásada „qui tacet, consentire videtur“, čiže kto mlčí, ten svedčí, ktorá zásada je v podstate vyjadrená aj v súčasnej právnej úprave, keďže z ust. § 151 ods. 1 CSP vyplýva, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Aj keď tvrdenia žalobcu žalovaná poprela tým, že fakticky uviedla, že s týmito nesúhlasí, podľa jeho názoru nie je postačujúce na ich vyvrátenie, keďže z odseku 2 citovanej právnej normy vyplýva, že ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Na základe uvedeného je možné dospieť k záveru, že žalovaná mala nielen poprieť tvrdenia, ale zároveň mala uviesť aj svoje vlastné tvrdenia, čo sa ale v danom prípade nestalo. Nazdáva sa preto, že je potrebné vychádzať z toho, že tvrdenia, ktoré uvádza žalobca v podanej žalobe, neboli spochybnené a preto tieto nie sú medzi sporovými stranami sporné.

4. K vyjadreniu žalobcu sa podaním zo dňa 26.11.2020 vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že žalobca nepriložil dôkazy osvedčujúce spoločný majetok, pričom bývali ako manželia v spoločnej domácnosti s deťmi počas manželstva v rodinnom dome, ktorý mne žalovanej darovali moji rodičia aj s kompletným vybavením domácnosti. Opravy, údržbu a čiastočné rekonštrukcie v rodinnom dome vykonala sama za pomoci jej brata a sesternice. Žalobca počas manželstva trpel alkoholizmom, napožíčieval si v dedine peniaze, vyrobil rodine dlžoby na ktoré si vzal úvery a musela ich ona splácať. Jedinou rekonštrukciou v rodinnom dome bola rekonštrukcia strechy, na ktorú si vzali 2 úvery v roku 2007 z OTP Banky Slovensko a.s. avšak banka pre omeškanie splátok vykonala záložné právo a vydražila predmetný dom na uspokojenie záväzkov z poskytnutých úverov, pričom zostatok 640,65 Eur spláca žalovaná v splátkach po 50 € v exekúcii vedenej pod sp.zn. č.181EX31018/18. V konaní o udelenie poverenia pod sp. zn. 10Er/965/2015 o vymoženie 2.929,61 Eur s prísl. došlo k vydaniu Uznesenia, ktorým súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uznesenie zo dňa 12.02.2020 je rozhodnutím o pripustení zmeny účastníka konania. Jediný spoločný majetok väčšej hodnoty bolo osobné motorové vozidlo značky Renault megan, ktoré po rozvoze si privlastnil žalobca a napriek tomu, že ho splácali formou lízingu a úveru, žalobca jej z tohto majetku ani ich deťom nedal polovicu. Chladnička, mraznička, DVD prehrávač, nábytok do detskej izby, sedacia súprava, manželská posteľ, plávajúca podlaha a pod. boli veci dennej spotreby zaobstarané z pred roku 2010, pričom sa opotrebovali natoľko, že takmer nulová zostatková hodnota neodôvodňovala takýto majetok vyporiadavať. Poukazuje i na skutočnosť, že po rozvoze sa žalobca odsťahoval zo spoločnej domácnosti a predpokladá sa, že chladničku, mrazničku, DVD prehrávač, nábytok do detskej izby, sedaciu súprava, manželskú posteľ, plávajúcu podlaha a pod. ponechal v domácnosti deťom. § 149 Občianskeho zákonníka sa podľa žalovanej nevzťahuje na povinnosti, ale na majetkové práva. Ak žalobca plnil, plnil výlučne sám za seba. Žalobca, ktorý sa rozhodol plniť nie je oprávnený žiadať plnenie, ktoré mal plniť sám. Pretože žalobca poukázal na uvedené rozhodnutie Okresného súdu Rožňava, uviedla, že žalobca neosvedčil, že zaplatil celý dlh a neosvedčil, že zaplatil viac ako polovičku, preto je odvolávanie sa na rozhodnutie Okresného súdu Rožňava 6C 620/1987 zo dňa 09.10.1987 neopodstatnené, pričom konajúci súd nie je viazaný odôvodnením rozhodnutia iného súdu. Pripojené listiny neosvedčujú žalobcov nárok. Z dôkazov priložených do súdneho spisu nie je preukázaný žiaden spoločný záväzok. Žalobca k žalobe nepriložil zmluvy o úvere, ktoré by mali zakladať jeho nárok. Listiny priložené žalobcom od spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. sa týkajú výlučne žalobcu. Z uvedených listín nie je možné určiť, že by sa mali týkať aj žalovanej. Z poštových poukážok úhrad v prospech spoločnosti PROCIVITAS s.r.o. nie je možné určiť že by sa mali týkať žalovanej. Žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz preukazujúci zaplatenie žalovanej sumy 14.625 €. Priložené listiny neosvedčujú zaplatenie sumy 14.625 €.

5. Žalobca na pojednávaní uviedol, že žalobca a žalovaná mali spoločné záväzky, ktoré boli povinní platiť spoločne a nerozdielne a hradil ich len žalobca. Má za to, že úverové zmluvy (č. XXXXXXXXXXX S. Č.. XXXXXXXXX) ešte nie sú splatné a naďalej platí dohoda o splátkach s aktuálnym veriteľom v určitej

forme, nakoľko z listinných dôkazov vyplýva, že žalobca naďalej riadne spláca uvedené dlhy. Uviedol, že žalobca nemá žiadnu povinnosť informovať o platení dluhu žalovanú, nakoľko mal za to, že dlh môže platiť a má tú povinnosť aj žalovaná.

6. Žalovaná na pojednávaní okrem iného uviedla, že nevedela, že má ešte hraď dlh a že žalobca hradí nejaké peniaze. Mala za to, že ak žalobca platí, tak platí sám za seba a naraz vyrukoval s touto žalobou a tiež za to, že z listín v tomto konaní nevyplýva žiadna dohoda s novým veriteľom na základe čoho platí dlh žalobca v splátkach. Jednoznačne však vyplýva, že dlh, ktorý vznikol s pôvodným veriteľom s Poštovou bankou bol predčasne splatný, čo vyplýva z listín o vyhlásení predčasnej splatnosti. Vzniesla námietku premlčania a uviedla, že uvedený dlh z oboch úverových zmlúv je premlčaný. Nijakým spôsobom nebola informovaná zo strany žalobcu o tom, že on nejaký dlh platí. Mala za to, že ten dlh je už premlčaný resp. nevedela, že žalobca niečo také spláca. Čo sa týka predložených dôkazov č. I. 72-73 teda platieb z r. 2016 žalovanej na zmluvy č. XXXXXXXXXXXX ako aj potvrdenia o platbách na zmluvu XXXXXXXXXXXX žalovaná uviedla, že ide o úhrady ktoré mala vykonať žalovaná resp. ktoré boli strhávané zo mzdy žalovanej. Neuplatňuje si ich započítanie, nakoľko ide o obdobie, ktoré je už premlčané vo vzťahu k obdobiu premlčanému zo strany návrhu žalobcu. Po dobe, o ktorej preukázala úhrady z jej strany, na uvedený dlh už nič neplatila.

7. Žalobca vzniesol na pojednávaní námietku premlčania k uvedeným platbám žalovanej.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: rozsudok Okresného súdu Revúca 3C 8 2010 zo dňa 5.10.2010, pokus o zmier, vyjadrenie k žiadosti Bencont collection a.s. č.l. 13, aktuálny stav pohľadávky č. XXXXXXXXXXXX č.l. 14-15, aktuálny stav pohľadávky č. XXXXXXXXXXXX č.l. 17-18, poštové poukazy o zaplatenie splátok č. I. 19-20, rozhodnutie zo spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 10Er 965 2015 -106 č.l. 59-61, potvrdenie o vklade hotovosti žalobcu č.l. 63, sobášny list č.l. 71, vyhlásenie o uhradení splátok z úveru k zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo strany žalovanej č.l. 72, aktuálny stav pohľadávky ku dňu 9.6.2016 spoločnosti Pro Civitas s.r.o. č.l. 73, týkajúci sa pohľadávky č. XXXXXXXXXXXX, zmluva o úvere pôžička na bývanie zo dňa 26.5.2008 č.l. 92-93, zmluva o úvere pôžičky na bývanie zo dňa 17.9.2008 č.l. 94-95, aktuálny stav úveru ku dňu 22.6.2015 č.l. 96-98 č. XXXXXXXXXXXX, aktuálny stav úveru ku dňu 22.6.2015 č. úveru XXXXXXXXXXXX č.l. 99-101, predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 29.2.2016 č.l. 105a, predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 29.2.2016 č.l. 105d, odpoveď na výzvu súdu spoločnosti Bencont collection a.s. zo dňa 24.5.2021 vo vzťahu k pohľadávke XXXXXXXXXXXX, priložený rozhodcovský rozsudok č.l. 111-115, výzva na úhradu dlžnej sumy č. I. 121-122, doručka č.l. 122, výpis rozpis splátok č.l. 123-125, zmluva o postúpení pohľadávok č.l. 131-133, príloha zmluvy č.l. 126, odpoveď na výzvu súdu spoločnosťou Bencont Collection vo vzťahu k pohľadávke 7637983991 č.l. 135, rozpis splátok č.l. 136-138, výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 9.11.2010 č.l. 139-142, zmluva o postúpení pohľadávok bez záhlavia a úvodných strán č.l. 145-147, príloha zmluvy č.l. 143, emailová komunikácia PZ žalobcu so spoločnosťou Bencont collection, a.s. zo dňa 25.6.2021 predložená na dnešnom pojednávaní, obsah spisu 10Er 965 2015, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č.l. 1, návrh na vykonanie exekúcie č.l. 2, rozhodnutie zo dňa 25.8.2020 o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, uznesenie o zastavení exekúcie zo dňa 5.1.2021. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil súd nasledujúci skutkový stav:

9. Z rozsudku Okresného súdu v Revúcej č.k. 3C/8/2010-72 zo dňa 05.10.2010 vyplynulo, že manželstvo žalobcu a žalovanej, uzavreté dňa 22.05.1999 bolo právoplatne rozvedené dňa 11.10.2010.

10. Zo zmluvy o úvere pôžička na bývanie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2008 vyplynulo, že žalobca a žalovaná uzavreli ako spoludlžníci so spoločnosťou poštová Banka, a.s. ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 350 000 S k (11 617,87 Eur) na rekonštrukciu bytu resp. rodinného domu. Podľa zmluvy spoludlžník a vlastník nehnuteľnosti sú zaviazaní na splatenie pohľadávky banky spoločne a nerozdielne V zmysle čl. 2 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie (súčasť zmluvy) je spoludlžník voči Banke osobou zaviazanou spoločne a nerozdielne (solidárne) za zaplatenie pohľadávky Banky popri dlžníkovi. Splatnosť úveru bola dohodnutá v mesačných splátkach po 5000 Sk (165,97 Eur) s dátumom konečnej splatnosti úveru dňa 20.05.2018. V zmysle bodu 9.2 (i) obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie (súčasť zmluvy) ak klient neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky Pohľadávky banky, alebo

porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP, alebo VOP, a/alebo jeho vyhlásenia uvedené v článku 8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné, Banka je za každé takéto porušenie oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným; v takom prípade je Banka oprávnená úročiť nesplatenú pohľadávku Banky, a to až do jej úplného splatenia úrokom z omeškania, ktorého výška je uvedené v ZoÚ.

11. Zo zmluvy o úvere pôžička na bývanie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2008 vyplynulo, že žalobca a žalovaná uzavreli ako spoludlžníci so spoločnosťou poštová Banka, a.s. ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3485,36 Eur na rekonštrukciu domu. Podľa zmluvy spoludlžník a vlastník nehnuteľnosti sú zaviazaní na splatenie pohľadávky banky spoločne a nerozdielne. V zmysle čl. 2 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie (súčasť zmluvy) je spoludlžník voči Banke osobou zaviazanou spoločne a nerozdielne (solidárne) za zaplatenie pohľadávky Banky popri dlžníkovi. Splatnosť úveru bola dohodnutá v mesačných splátkach 54,80 Eur s dátumom konečnej splatnosti úveru dňa 20.09.2018. V zmysle bodu 9.2 (i) zmluvy ak klient neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky Pohľadávky banky, alebo porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP, alebo VOP, a/alebo jeho vyhlásenia uvedené v článku 8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné, Banka je za každé takéto porušenie oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným; v takom prípade je Banka oprávnená úročiť nesplatenú pohľadávku Banky, a to až do jej úplného splatenia úrokom z omeškania, ktorého výška je uvedené v ZoÚ.

12. V zmysle výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26.04.2012 Poštová banka, a.s. oznámila žalobcovi a žalovanej, že pohľadávka zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2008 sa ku dňu 26.04.2012 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy ku dňu zosplatenia úveru bola 2 989,43 Eur.

13. V zmysle výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.11.2010 Poštová banka, a.s. oznámila žalobcovi a žalovanej, že úver zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2008 sa ku dňu 09.11.2010 predčasne splatným v celom rozsahu. Výška záväzku ku dňu zosplatenia bola 10 361,62 Eur.

14. Podľa dohody o zrážkach zo mzdy platiteľom mzdy a výzvy na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 29.02.2016 predloženej žalovanou na pojednávaní Dňa 25.6.2015 uzavrela Poštová banka, a.s. ako postupca a spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED nadobudla pohľadávku s príslušenstvom zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 26.06.2015 spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupca Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila uvedenú pohľadávku v celom rozsahu spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na postupníka-Spoločnosť PRO CIVITAS (pr. predchodca BENCONT COLLECTION, a.s.), čím spoločnosť PRO CIVITAS vstúpila do všetkých práv Poštovej banky, a.s. Spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. evidovala ku dňu výzvy voči spoludlžníkom pohľadávku 10 043,84 Eur, pohľadávka je naďalej úročená a spoludlžníci zodpovedajú za splnenie pohľadávky veriteľa spoločne a nerozdielne.

15. Podľa vyjadrenia spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. zo dňa 25.06.2021 vo forme emailovej komunikácie predloženej žalobcom vyplýva, že pohľadávka zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je prisúdená a zaviazaní sú obaja dlžníci spoločne a nerozdielne.

16. Podľa aktuálneho stavu pohľadávky dlžníka- žalobcu ku dňu 17.01.2020 vydaného spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. k č. pohľadávky XXXXXXXXXXXX predloženého žalobcom bola výška pohľadávky k 17.01.2020 8130,99 Eur a platby k uvedenej pohľadávke po postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa na uvedenú spoločnosť od 13.7.2015 do 12.12.2019 spolu v sume 7791,32 Eur.

17. Podľa aktuálneho stavu pohľadávky dlžníka- žalobcu ku dňu 17.01.2020 vydaného spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. k č. pohľadávky XXXXXXXXXXXX predloženého žalobcom bola výška pohľadávky k 17.01.2020 4818,29 Eur a platby k uvedenej pohľadávke po postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa na uvedenú spoločnosť od 14.10.2015 do 12.12.2019 spolu v sume 2920,48 Eur.

18. Podľa potvrdenia o aktuálnom stave pohľadávky žalovanej ku dňu 09.06.2016 č. z. XXXXXXXXXXXX predloženého žalovanou boli vykonané platby k pohľadávke z uvedenej zmluvy v období od 14.10.2015 do 13.05.2016 spolu v sume 383,60 Eur.

19. Podľa odpovede na výzvu súdu spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. zo dňa 24.05.2021 vo vzťahu k pohľadávke zo zmluvy č. XXXXXXXXXX (čl. 110) na spoločnosť bola postúpená pohľadávka vo výške 2 929,61 Eur s prísl. a predmetná pohľadávka je už splatná, pričom zo strany pôvodného veriteľa došlo v dôsledku neplnenia povinností zo strany dlžníkov k 26.04.2012 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z priloženého výpisu z účtu k uvedenej pohľadávke vyplýva, že v období po 12.12.2019 do 08.06.2020 bolo na dlh splatených spolu 353 eur v 7. splátkach

20. Podľa odpovede na výzvu súdu spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. zo dňa 24.05.2021 vo vzťahu k pohľadávke zo zmluvy č. XXXXXXXXXX (čl. 135) na spoločnosť bola postúpená pohľadávka vo výške 9726,92 Eur s prísl. a predmetná pohľadávka je už splatná, pričom zo strany pôvodného veriteľa došlo v dôsledku neplnenia povinností zo strany dlžníkov k 09.11.2010 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z priloženého výpisu z účtu k uvedenej pohľadávke vyplýva, že v období po 12.12.2019 do 08.06.2020 bolo na dlh splatených spolu 415 eur v 5. splátkach po 83 Eur.

21. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. sp. zn. IA-A/0913/0107 zo dňa 14.03.2014 boli žalobca a žalované ako žalovaní v 1. a 2. rade zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť Poštovej banke, a.s. ako žalobcovi istinu 2 929,61 Eur s príslušenstvom titulom porušenia zmluvných povinností zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX.

22. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 10 Er/965/2015- 123 zo dňa 25.08.2020 zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pre rozpor exekučného titulu so zákonom, keďže rozhodcovský súd rozhodoval o pohľadávke právneho predchodcu oprávneného voči povinným (žalobca a žalovaná) z predmetnej zmluvy o úvere a vydal dňa 14.03.2014 rozsudok sp. zn IA-A/0913/0107 napriek tomu, že rozhodcovská doložka v zmluve bola neplatná, keďže ide o neprijateľnú podmienku.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

25. Podľa § 511 ods. 2 OZ ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

26. Podľa § 511 ods. 3 OZ ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

27. Podľa § 149 ods. 4 OZ ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločn

28. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

31. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb. %2523517'&ucin-k-dni='30.12.9999'> dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb. %2523517'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd pritom v civilnom sporovom konaní vykonáva vo veci dokazovanie len vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam strán sporu, a to len k tým, ktoré sú v konaní sporné. Zároveň je v zmysle prejednávanej zásady viazaný dôkaznými návrhmi strán sporu, sám dôkazy nevyhľadáva v opačnom prípade by nebolo možné pre neunesenie dôkazného bremena žalobu nikdy zamietnuť. Skutkové vymedzenie nároku, teda úplný opis rozhodujúcich skutočností je podstatnou náležitosťou žaloby (§ 132 CSP). Žalobca tým vymedzuje, čo bude predmetom sporu, a čo nie. Právna kvalifikácia však nie je podstatnou náležitosťou žaloby a zároveň právna kvalifikácia svojho nároku žalobcom nebráni súdu skutkovo vymedzený nárok žalobcu právne kvalifikovať inak, ako to urobil žalobca v žalobe. Zo žalobcom tvrdených skutočností vyplývalo, že svoj nárok kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie, keď mal plniť za žalovanú bez právneho dôvodu. Poukazoval tiež na § 107 ods. 2 OZ (premlčacia doba pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení). Takáto právna kvalifikácia nároku žalobcom vzhľadom na vykonané dokazovanie nebola správna, nakoľko v danom prípade žalobca neplnil za žalovanú bez právneho dôvodu, ale plnil veriteľom dlh, na ktorý bol so žalovanou v zmysle úverových zmlúv zaviazaný spoločne a nerozdielne, t.j. ako solidárny spoludlžník, voči ktorému mal veriteľ právo požadovať splnenie celého spoločného dlhu, pričom platí, že ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne, nemožno preto hovoriť o bezdôvodnom obohatení. Podľa rozhodnutia NSSR č.k. 3Cdo 143/2008 ak by zmluvu o pôžičke uzavreli ako dlžníci obaja manželia, sú zo zmluvy oprávnení a zviazaní spoločne a nerozdielne len v prípade, že to bolo dohodnuté (§ 511 OZ.); inak by išlo o záväzok delený medzi nich rovnakým dielom. V danom prípade z úverových zmlúv vyplýva, že žalobca a žalovaná boli na plnenie vyplývajúce z uvedených zmlúv zviazaní spoločne a nerozdielne. Na nárok žalobcu tak bolo potrebné uplatniť ustanovenia o spoločných záväzkoch (§511 OZ). Nárok žalobcu, ktorý sa voči žalovanej dožadoval polovice plnenia, ktoré, ako tvrdil, plnil za žalovanú, je tak možné kvalifikovať ako uplatnenie tzv. regresného nároku (§511 ods. 3 OZ). Podľa § 511 ods. 2 OZ pritom platí, že ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Taktiež platí, že ak je dohodnuté plnenie v splátkach, vzniká regresný nárok ohľadom každej splátky samostatne a dlžník môže od ostatných spoludlžníkov požadovať náhradu za každú splátku zvlášť (napr. rozsudky NS ČR 32Cdo 3603/2015, 28 Cdo/5088/2007, 33Cdo 856/2012). Z vyjadrení aktuálneho veriteľa spoločného dlhu strán sporu vyplýva, že pohľadávky z úverových zmlúv, voči žalobcovi a žalovanej, ako solidárne zviazaným spoludlžníkom boli postupne postúpené pôvodným veriteľom Poštová banka, a.s. ako postupcom na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníka a následne ďalšími zmluvami o postúpení boli pohľadávky postúpené na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Ak žalovaná tvrdila, že nie je so žalobcom po postúpení pohľadávok právnym nástupcom pôvodného

veriteľa naďalej solidárne zaviazaná, bola povinná uvedenú skutočnosť preukázať, čo sa jej nepodarilo. Súd mal preto za to, že aj po postúpení pohľadávok, z pôvodných úverových zmlúv so spoločnosťou Poštová banka a.s. (č. zml. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX) ostali žalobca a žalovaná zaviazaní solidárne voči aktuálnemu veriteľovi.

35. Súd pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 21.7.2022, ktorým žalobu zamietol.

36. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) sp. zn. 12Co/2/2022-219 zo dňa 31.3.2022 odvolací súd pôvodný rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia odvolací súd uviedol, že okresný súd nesprávne posúdil námietku premlčania zo strany žalovanej voči veriteľovi, teda tretiemu subjektu, ktorý nie je stranou v tomto konaní. okresný súd mal podľa odvolacieho súdu skúmať vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej len vo vzťahu k žalobcovi a ním uplatnenému regresnému nároku. Odvolací súd sa tiež nestotožnil s názorom okresného súdu, že žalobca nedal žalovanej príležitosť uplatniť svoje námietky proti pohľadávke v zmysle § 511 ods. 2 OZ. Uviedol tiež, že prvoinštančný súd sa nijak nevysporiadal s rozhodcovským rozsudkom a jeho súvisom s ust. § 110 OZ vo väzbe na plynutie premlčacej doby a poukázal aj na to, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že s veriteľom mal uzavretú dohodu o splátkach, na základe ktorej vykonával úhrady na jednotlivé úvery. Napriek tomu, že zo strany žalovanej nedošlo k popretiu tohto skutkového tvrdenia pred prvoinštančným súdom, tak tento nesprávne vyhodnotil nepopreté skutkové tvrdenie žalobcu ako nepreukázané. Bolo preukázané, že za trvania manželstva a trvania ich BSM čerpali úver 1 a úver 2 od pôvodného veriteľa Poštovej banky, a. s., voči ktorému boli zaviazaní na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov spoločne a nerozdielne, tzn. ako solidárni dlžníci. Solidárnosť záväzku nie je prekážkou toho, aby pohľadávka pôvodného veriteľa voči bývalým manželom mohla byť postúpená na nového veriteľa. Pre posúdenie veci nie je rozhodujúce to, ako bolo s poskytnutými úvermi zo strany dlžníkov naložené a na aký účel mali byť finančné prostriedky použité počas trvania manželstva. Je nepochybné, že predmetné úvery boli spotrebované počas trvania manželstva strán sporu ako aj to, že obaja bývalí manželia boli solidárnymi dlžníkmi. Napriek tomu, že následne došlo k rozvodu manželstva rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3C/8/2010 zo dňa 12Co/2/2022 05. 10. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 10. 2010, nemala táto skutočnosť vplyv na postavenie strán sporu ako solidárnych dlžníkov voči veriteľovi. Strany sporu mali možnosť v rámci širšieho vysporiadania svojho zaniknutého BSM vysporiadať nie len aktíva zaniknutého BSM, ale aj jeho pasíva a to buď dohodou o vyporiadaní BSM alebo podaním žaloby o vyporiadanie BSM na príslušnom súde. Keďže medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu žiadnej dohody o vyporiadaní BSM a ani nebola podaná žaloba o jeho vyporiadanie (pričom dôvody, pre ktoré nedošlo k vyporiadaniu BSM sú pre toto konanie irelevantné), došlo k vyporiadaniu zaniknutého BSM strán sporu na základe zákonnej fikcie v zmysle § 149 ods. 4 OZ. Uplynutím trojročnej prekluzívnej lehoty na vyporiadanie BSM nastalo jeho vyporiadanie na základe zákona a to tak, že hnutelné veci si manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich tieto pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníka užíva. Ostatné hnutelné a nehnuteľné veci sú v ich podielovom spoluvlastníctve, pričom podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane aj o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné, tzn. aj pre záväzky, ktoré patrili do zaniknutého BSM. Na základe uvedeného tak došlo k vyporiadaniu úverov 1 a 2 v zmysle zákonnej fikcie podľa § 149 ods. 4 OZ. Uvedené vyporiadanie síce nijako neovplyvňuje nárok veriteľa, ale určuje vnútorný pomer na vzájomných záväzkoch spoludlžníkov a teda bývalých manželov na úveroch 1 a 2. Prítom do času nastúpenia zákonnej fikcie podľa § 149 ods. 4 OZ podiely na dlhoch kvantitatívne medzi žalobcom a žalovanou určené neboli, následne sa stali v ich vzájomnom pomere podiely oboch rovnaké.

37. Vzhľadom na absenciu dohody medzi stranami sporu v zmysle § 511 ods. 2 OZ v spojení s § 149 ods. 4 teda platí, že ich podiely na dlhu sú v ich vzájomnom pomere rovnaké. Žalobca v konaní tvrdil, že s aktuálnym veriteľom má uzavretú dohodu o splácaní dlhu v splátkach. Uvedené tvrdenie je v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu (viď bod 13 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu) nutné považovať za nepopreté tvrdenie. Súd cítiac sa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vychádzajúc z tohto nepopretého tvrdenia žalobcu vyvodil ten záver, že žalobca má voči žalovanej nárok na zaplatenie polovice každej splátky ich spoločného dlhu (napr. rozsudky NS ČR 32Cdo 3603/2015, 28 Cdo/5088/2007, 33Cdo 856/2012). Žalovaná však účinne vzniesla námietku premlčania voči regresnému nároku žalobcu, teda vo vzťahu ku každej splátke plynú osobitná premlčacia lehota (§ 103 OZ prvá veta). Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo po vrátení veci odvolacím súdom opätovne posúdiť vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej vo vzťahu k

žalobcom uplatňovanému nároku vrátane toho, či a prípadne ako ovplyvnilo plynutie premlčacej doby rozhodcovské rozhodnutie spomínané žalobcom. Ako vyplýva z rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 10 Er/965/2015- 123 zo dňa 25.08.2020, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia, keďže rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, je neprijateľnou a absolútne neplatnou. Exekučný titul vydaný na základe takejto doložky nemá legitimitu a je materiálne nevykonateľný. Keďže právomoc Stáleho rozhodcovského súdu pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k názoru, že je vydaný v rozpore so zákonom, a preto v zmysle § 44 ods. 2 EP návrh na vykonanie exekúcie zamietol. Podmienkou na spočívanie premlčacej doby nie je uplatnenie práva u akéhokoľvek orgánu, ale len u orgánu príslušného, teda takého, ktorý je na takéto rozhodnutie príslušný aj právomocný. Nakoľko rozhodcovský súd nemal, tak ako je vyššie zdôvodnené, právomoc vec prejednať a rozhodnúť, má súd za to, že po dobu trvania rozhodcovského konania premlčacia doba plynula, nespočívala a taktiež odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozhodcovského rozsudku nezačala opäť plynúť premlčacia doba. Počas rozhodcovského konania nedošlo k pretrhnutiu, resp. spočívaniu premlčacej doby.

38. Žalobca má takto nárok na zaplatenie polovice splátok splatných najneskôr 3 roky späť (všeobecná premlčacia lehota) pred podaním žaloby.

39. Z predložených výpisov o aktuálnom stave pohľadávok (čl 14 a čl 136 pre úver č XXXXXXXXXXXX a čl 17 a 123 pre úver č. XXXXXXXXXXXX) mal súd za preukázané, že žalobca uhradil za posledné 3 roky späť pred podaním žaloby splátky spolu v sume 7024,84 Eur. Žalovaná sama tvrdila, že ona nevedela, že nejaký dlh žalobca platí, myslela si že to bolo postúpené len na žalobcu, a potvrdila, že okrem splátok v roku 2015 a 2016 (v spise na čl. 72, 73) už nič na spoločné dlhy neuhrádzala. Pritom splátky, ktoré v zmysle ňou predložených listín uhradila ešte v roku 2015 resp. 2016, boli premlčané, čo namietol aj samotný žalobca a zároveň ich z uvedeného dôvodu už žalovaná nežiadala na svoj dlh proti žalobcovi započítať. Žalobcovi tak bolo v súlade s vyššie uvedenými závermi potrebné priznať nárok na zaplatenie polovice uvedenej sumy, t.j. 3512,42 Eur. Súd preto návrhu v uvedenej časti vyhovel a zaviazal žalovanú povinnosťou uvedenú sumu uhradiť.

40. V prevyšujúcej časti bol nárok žalobcu premlčaný preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

41. Žalobca si v tomto konaní uplatnil aj úroky z omeškania z dlžnej sumy. Tieto si uplatnil v zákonnej výške (5%) odo dňa podania žaloby. Nebolo pritom sporné, že medzi stranami nedošlo k dohode o splatnosti regresného nároku. V takom prípade je v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Preukázateľne žalobca ako veriteľ žalovanú o vrátenie regresného nároku požiadal až prostredníctvom žaloby v tomto konaní. Žaloba bola žalovanej doručená dňa 09.10.2020. Dlž bola žalovaná povinná splatiť v súlade s § 563 OZ dňa 10.10.2020 a do omeškania sa dostala nasledujúci deň, t.j. 11.10.2020. Súd preto žalovanému z priznal nárok z omeškania z priznanej sumy počnúc odo dňa 11.10.2020.

42. Pre úplnosť súd uvádza, že pre posúdenie nároku žalobcu už boli irelevantné tvrdenia a predložené dôkazy zo strany žalovanej prostredníctvom jej splnomocneného zástupcu na poslednom pojednávaní, z ktorých vyplývalo, že zo strany žalobcu malo dôjsť k snahe o mimosúdne urovanie a k „zrušeniu odvolania“, nakoľko pre toto konanie sú podstatné dispozitívne úkony žalobcu urobené pred súdom v tomto konaní, a k späťvzatiu žaloby z jeho strany nedošlo, naopak, aj po uvedených tvrdeniach žalovanej žalobca na svojom nároku zotrval.

43. Z navrhovaných dôkazov súd nevykonal dokazovanie pripojením a oboznámením spisu tunajšieho súdu č. k. 6C/53/2016 a zmluvou o úvere v spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. č. 007/4022/07SU, nakoľko nesúviseli s pohľadávkami, ktoré boli predmetom tohto konania.

44. O nároku na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaná bola v konaní úspešnejšou sporovou stranou, keďže časť nároku žalobcu, v ktorej súd žalobu zamietol (11 112,58 Eur s prísl.) prevyšovala časť nároku, v ktorej súd žalobe vyhovel (3512,42 Eur s prísl.). Súd preto vo výroku tohto súdneho rozhodnutia rozhodol o určení jej nároku na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 51,96 % (úspech

75,98% - neúspech 24,02 %). O konkrétnej výške trov rozhodne samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.